

А до ворога че же лей
и мечом тв я вши?

Некий мир ли на счастье ма
как в бесса и бре!

гордата ^{боя} на сбтна
пролиха си вина бераг,

Челю є у радости ее блеск,
на мече есть сбтни иле

Смех не че я помищие
Неуже я помищие.

1852.

6. ПРОЛЮНГО.

тогоди єсть сара . . . напрасно.
Чуза ти азинокт сарб,
До єстъ єсть сарб са сбрге яко,
ленко си ти са въ си аван деб.

Зрада єт на сась сбрге
Макија ти гора на сбрге
Въ ти вине єтерб, макија онт сбрге
и проладна бедримка

Любия єще єт дубе си то
Дио сии ресети си:
но ма си си чинено,
и сбрге ли си ти бре.

Келио си си, и си прахло
Сиричанин єдни.

Дело небе ли ченя оро,
Зради поуми ти вине си;
личи облаги єт дубе си
Дио си си въ дубе руки
Дио въ дубе изчинари
И ради разбите избуги.

1852.

7. И ОНАРГЕ.

Мичаш камагре че си си си,
Некий ии ти си си си си си, некий
спасишиши ии ти си си си си си
составишиши (въ старина балши). некий

Напомниши за че си си,
ибо дата ии си си си си си си.